Pregaria.cat

Entrada

De sobte ens trobem existint

Per pregaria.cat el dc., 15/02/2012 - 09:00

Feia dies que la mare estava malalta. Per fi, després de moltes súpliques es va ficar al llit. En Pere, en atur obligat, feia la compra i cuinava més o menys bé. Avui ha anat al "mercat de Ninot" pel peix i la verdura.

Hi havia gent. Deien que menys que abans per causa de la crisi. Però s'ha de fer cua, i a la parada del peix et donen un número. El Pere té el 37; ara estan despatxant pel 14. Li resta una estona per donar una volta, tot mirant com va la verdura.

A la zona de fruites i verdures és quan el Pere s'atura de repent, es queda mirant l'ambient, i enmig de les veus i els sorolls del mercat se n'adona de que viu, experimenta una sensació nova, es troba existint.

Aquesta realitat li ha vingut de repent. No és fruit d'una meditació existencial o de que hagi fet una lectura determinada sobre el tema.Com una llum, com un llamp, sense paraula concreta, ni causa precedent. *Existeixo, visc, sóc.*

El Pere està parat i no sap que el temps passa. Algunes compradores el miren una mica perplexes. La senyora Josefina li diu: *"jove, que es troba bé?".* Aquestes paraules el fan reaccionar. "*I tant que em trobo bé. Molt bé, per cert, moltes gràcies".* La senyora Josefina se'l mira i somriu " *Els joves!! Deu estar enamorat".*

Quan torna a estar a la parada del peix estan servint al 36. Per poc no perd el torn. *" Si, lluç , si us plau, com sempre"*

Què m'ha passat ? Avui m'he adonat de que estic viu. Podria no existir, però existeixo. Quina cosa ! Ha estat de repent en el mercat. Possiblement era el lloc menys indicat per una experiència existencial. Diguem: no t'ha passat mai?

I tant, fill meu. la primera vegada va ser quan tenia uns 14 anys. La tinc be present. Altres cops també m'ha vingut, en especial quan estava embarassada. I aquests dies de malaltia li dic a Déu: gràcies per la vida, gràcies per ser, gràcies per ser-hi. No sóc una casualitat, sóc perquè ho has volgut. Gràcies infinites.

I ara ves a la cuina, que no es cremi el peix.

Jesús Renau sj